

forță dramatică, sensibilitate, farmec și supla expresivitate în dramă ca și în comedie, în compoziție ea și în incursiunea psihologică. Un talent exploziv este și Silvia Panțiru, dinamică în comedie și surprinzătoare în compoziție. Maturitate dramatică și siguranță formată degajă jocul profesionist al Marci Costea, gingașie și eleganță aduce Cristina Radu, precizie și aplomb, Teodora Vasilescu (care s-a împus, cu evidență, în filmul *Cursa*), farmec și intuiție feminină, Monica Mihăescu. Echipa masculină are un bun actor în Sorin Mădeleni, un interesant interpret (mai ales de teatru modern) în Andrei Fintî, un june-prim, Nicolae Manolache. Ir rest, se cuvine să amintim numele tuturor: Eugen Cristea, Ion Cristian Ștefănescu, Dragoș Pislaru, Tudorel Filimon, Eugen Stroe, Elena Tuțulan, Dan Ivănesci, Maria Nestor, Valentin Ivanciuc, Valeriu Preda, Gh. Popa. Știm că toți sînt așteptați în teatre cu nerăbdare, mulți dintre ei sînt rivniți în colective lipsite de cadre tinere, urmează, așadar, integrarea, stagiul, munca pentru care s-au pregătit patru ani de zile. Ar fi fals dacă am spune, însă, că-i așteaptă doar flori și aplauze. În unele teatre lipsesc climatul activizator, entuziasmul, nu peste tot vor întâlni solitudine, dragoste și înțelegere;

poate, de vină sînt și unii dintre absolvenții promoțiilor trecute, care preas-au grăbit să sară peste stagiul și să dea imediat concursuri în București, neținînd seama de repertoriul și de obligațiile teatrelor în care s-au aflat. Oricum, *Teatrul* îi așteaptă.

Despre absolvenții clasei de regie este și mai greu de scris, un singur spectacol, realizat fie pe scena Studioului, fie pe scena unui teatru, nefiînd concludent pentru definirea unui profil de regizor. Aici, viitorul își va spune cuvîntul. Deocamdată, îl reținem pe Mihai Manolescu, cu inedita sa montare a *Ingerilor triști*, citire sensibilă și intransigentă față de problematica gravă a piesei; ne amintim de Cristian Hagi-Culea, care a lucrat cu migală în reconstituirea psihologiilor și a circumstanțelor istorico-sociale din *Patima roșie*, dovedindu-se un promițător profesionist al scenei. Calificative bune au luat, pe drept, odată cu examenul de diplomă, și Sorina Hagi-Culea și Mihai Lungeanu. Important este ce vor lucra în acest an, cum se vor adapta în colectivele respective, cum se vor suda cu tinerii lor colegi, modelînd spiritul unei generații. Promoția 1976 este așteptată la rampă!

Mira osif

MUZICĂ ȘI POEZIE

TEATRUL MUNICIPAL
„MARIA FILOTTI” DIN BRĂILA

BUN GĂSIT, PRIETENI!

Un spectacol de muzică, poezie, teatru este totdeauna un prilej de plăcut divertisment artistic, prin alternarea plină de surprize a genurilor. S-a observat, însă, că o tematică marcată educativă poate conduce cu și mai bune rezultate astfel de manifestări, infuzînd pe o cale subtilă nobile idealuri. Asta și încearcă actorii brăileni, integrînd grupului lor un tînăr talent muzical, Nicu Alifantis, și un grup folk în plină afirmare — Greta Manta, Dorin Sipoș, Miruna Ghețu. Ca realizator al spectacolului, Mircea Crețu reușește să imprime atmosferă tinerească întîlnirii artistice, să introducă publicul, printr-un comentariu inspirat, în lumea muzicii și a versului. Nota dominantă a fost pecetea patriotică a scenariului, ideea generoasă a eroismului nostru milenar, ilustrată prin poeziile reprezentative ale lui Alexandri, Petre Simionescu a interpretat excelent *Penes Curcanul*, iar Dumitru Pislaru,

Sergentul. Cu suavități bine dozate, Monica Bordeianu-Fulga a recitat *Miorița* iar Anca Alecsandra a închegat un florilegiu folcloric. (Actrița a impresionat și în colajul din versurile Ninci Cassian.) Originalitatea mesajului patriotic al celor două poeme antologice de Marin Sorescu, *Muzeul satului* și *Trebuiau să poarte un nume*, este mult apreciată de publicul tînăr, judecînd după entuziasmul cu care au fost răsplătite recitățile lui Gheorghe Moldovan și Dumitru Pislaru. În genere, bucură marea receptivitate a sălii față de vers, ca și față de inspiratele cîntece ale grupului folk. Se pare că muzica folk are și meritul educării gustului pentru poezie. Transpunerea unor cunoscute poezii pe muzică păstrează întreg fiorul liric, iar Nicu Alifantis cîntă cu accent poetic.

Divertismentul serii se datorează celor două excelente schițe burlești de D. Solomon, *Ignoranții* și *Orient-Express*. În prima, Petre Simionescu și fetița sa Daniela ne-au convins de avatarurile părinților cu progenituri prea istețe, iar în a doua, Marin Benca și Anca Alecsandra ne-au făcut să ridem amar pe seama clișeele verbale.

Impresia luminoasă, stenică, lăsată de spectacol, unda de lirism lansată cu dărnice tinerească, îndreptătesc convingerea că aceste reprezentații fac bune servicii operei de educare a noilor generații.

I. N.